

Normalitzem el català

- "M'assentava en un asiento de quita i pon".
- "El seu tio va morir de repent".
- "L'Antonio feia alarde del seu traje de raiadi-
llo tan maco".
- "Si no vas al tanto a la peluqueria et tallaran
els cabells al rape".
- "Menos mal que anava amb cuidado de no caure".
- Ja vaig donar-me compte de que no parlava en se-
rio."

En llegir aquestes frases, t'hauràs adonat que hi ha uns mots que sovint els diem, però que no són correctes. A veure si els corregim.

Cal que diguem:

- M'asseia en un seient llevadís.
- El seu oncle va morir de sobte, o de cop i vol-
ta.
- L'Antoni feia gala, o ostentació, del seu vestit
de vions tan bonic.
- Si no vas alerta, o si no vigiles, a la barberia
(per homes), o la perruqueria (per a dones), et ta-
llaran els cabells arran.
- Menys mal que anava amb compte de no caure.
- Ja vaig adonar-me'n que no parlava seriosament,
o de debò....

parlem bé

Mal dit:

Asiento
Assumpto
Atascar
Ataft
Aterrissar
Atesorar
Atmosfera
Tonto, atontat
Ballena
Baloncest
Batxe
Biberón
Bocina
Boleto
Bolso
Bones tardes!
Boquilla
Acera
Botiquín
Boxeo
Brillo
Buenes!
Vale!

Ben dit:

Seient
Assumpte, afer.
Encallar
Tafit, bagul, caixa.
Aterrarr
Atresorar
Atmosfera (sense accent)
Beneit, ximple
Balena
Bàsquet
Sot, clot
Biberó
Botzina, clàxon
Butlleta
Bossa
Bona tarda!
Broquet
Vorera, voravia
Farmaciola
Boxa
Brillantor, llustre
Bon dia, Adéu-siau!
D'acord, bé!

escriptors catalans actuals

XAVIER BERENGUÉ

Naixé a Barcelona l'any 1.905, en el seu barri del Poble Nou, escenari de bona part de la seva obra.

Guanyador de la Flor Natural en varis jocs flo-
als, es va donar conèixer com prosista amb la seva
novel·la "Pàgines d'un adolescent" (1929).

Va passar la frontera amb l'equip de la Con-
sejería de Cultura i és un dels darrers intel·lec-
tuals que conversaren amb el President Companys
en terres catalanes.

Exiliat primer a França, passà posteriorment a
Itàlia. Guanyador del premi Joanot Martorell amb
"La Família Rouquier" l'any 1952, un parell d'anys

després va retornar a Barcelona (1954) i amb la
novel·la "El Testament" té un gran èxit.

Posteriorment publicà "Gorra de plat" (1967) i
després "Els Vençuts" (1969) i l'any 1973 publica
el darrer llibre sobre la guerra civil, "1939", amb
la que clou la seva trilogia sobre la guerra.

En el 1974 el premi Planeta amb la seva obra
"Icaria, oh Icaria". Per altra banda, la seva obra
està traduïda al francès, anglès i castellà.

És, junt amb Mercè Rodoreda i Josep Pla, l'escri-
ptor més conegut terres enllà i un dels millors
prosistes actuals.

Viu a la seva barriada, l'antiga Vila del Poble
Nou, a la qual se sent íntimament lligat.

✂ - Fitxa nº 1 -